

KURCYJAN (1) *sb m*

kurcyjan *a. kurcian.*

G pl kurcyjã(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dworzanin; tu zapewne członek doborowego wołoskiego oddziału wojskowego rycerz (por. młd. kurtjan 'dworzaniń') [cortisanus Łaec śr]:

*W przeciwstawieniu: »chłop prosty ... kurcyjan«: O Wąłáskiey Spráwie Rycerfkiey. [...] wiele ich naydzie w Woyłcze chłopow prostych/ okrom Kurcyanow/ co Dębowe ftrzemioná máią y Siodłá bes pokrowu/ á wždy fie chłop potka dobrze z drzewem ná przodku *BielSpr* 69.*

Cf **KORTYZAN**

MK